EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2026.11.11.
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2011/83/EU és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek egyes fogyasztóvédelmi szabályok egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A digitális kor alapjaiban változtatta meg a fogyasztói élményt. Gyorsabb, kényelmesebb és szélesebb körű hozzáférést tett lehetővé az áruk és szolgáltatások egyre bővülő köréhez. Ugyanakkor új és kifinomultabb módokat teremtett a fogyasztók döntéseinek befolyásolására. A választékkal és a hatékonysággal kapcsolatos vitathatatlan előnyök mellett a digitális technológiák széles körű használata azt is lehetővé teszi, hogy mind a régi, mind az új tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok széles körben érintsék a fogyasztókat, súlyosbítva a gazdasági érdekeiket, valamint mentális és fizikai jóllétüket fenyegető kockázatokat.

A digitális méltányosságra vonatkozó uniós fogyasztóvédelmi jog célravezetőségi vizsgálata[1] a 2017–2023-as időszakra vonatkozóan értékelte a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló 2005/29/EK irányelvet[2] a fogyasztói jogokról szóló 2011/83/EU irányelvet[3] és a szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelvet[4]. A vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy ez a három irányelv továbbra is fontos és szükséges az online fogyasztóvédelem magas szintjének és a digitális egységes piac hatékony működésének biztosításához. Ugyanakkor azonosított több olyan káros, kibontakozó gyakorlatot, amelyekkel a fogyasztók az online környezetben szembesülnek, a megtévesztő interfész-kialakítástól és online ármarketingtől kezdve az előfizetési csapdákon át a manipulatív, adatvezérelt kereskedelmi gyakorlatokig. A célravezetőségi vizsgálat rámutatott a fogyasztóvédelmi joganyagban található hézagokra és jogbizonytalanságokra is, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a fogyasztókra és a vállalkozásokra egyaránt. Végezetül feltárt némi, korlátozott mértékű egyszerűsítési és tehercsökkentési lehetőséget, különösen a 2011/83/EU irányelv által szabályozott kérdéseknél.

A versenyképességi iránytűvel összhangban az egyszerűsítés és a terhek csökkentése a Bizottság egyik átfogó célja. Michael McGrath biztos 2025. július 15-én párbeszédet tartott a végrehajtásról, amely elsősorban azzal foglalkozott, hogyan egyszerűsíthető a fogyasztóvédelmi jog a digitális környezetben[5]. A párbeszéd során megerősítést nyert, hogy a horizontális uniós fogyasztóvédelmi jogból eredően a vállalkozásokra nehezedő terhek korlátozottak (pl. nincsenek jelentéstételi kötelezettségek), de van lehetőség célzott egyszerűsítésre. A 2030-ig tartó időszakra szóló fogyasztóügyi stratégiáról szóló következtetéseiben a Tanács üdvözölte a vállalkozásokra vonatkozó szabályok egyszerűsítésére irányuló célkitűzést, és hangsúlyozta, hogy kerülni kell az indokolatlan további bürokráciát[6].

---

1 Bizottsági szolgálati munkadokumentum, Fitness Check of EU consumer law on digital fairness (A digitális méltányosságra vonatkozó uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok célravezetőségi vizsgálata) SWD(2024) 230 final, 2024.10.3.

2 Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

3 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

4 A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

5 Európai Bizottság, Végrehajtási párbeszéd a digitális környezetben érvényesülő fogyasztóvédelemről Michael McGrath biztossal, 2025.

6 A Tanács következtetései a 2030-ig tartó időszakra szóló fogyasztóügyi stratégiáról, 2026. február 26.

Ez a javaslat az egyszerűsítésre és a terhek csökkentésére vonatkozó igényekre reagál, és a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslattal összefüggésben kell értelmezni.

Ez a javaslat a Célravezető és hatásos szabályozás program (REFIT) részét képezi, és hozzájárul az egyszerűsítéshez, különös figyelmet fordítva a kkv-kra. Az e kezdeményezésben foglalt tehercsökkentési intézkedések várhatóan általános megtakarításokat eredményeznek.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat összhangban van más uniós prioritásokkal és a Bizottság fogyasztóvédelmi prioritásaival. A belső piacon működő kereskedők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében módosításra kerül a fogyasztói jogokról szóló 2011/83/EU irányelv, anélkül, hogy ez veszélyeztetné a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítására irányuló átfogó uniós célkitűzést.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A javaslat összhangban van a meglévő digitális szabálykönyvvel is, beleértve a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt, a digitális piacokról szóló jogszabályt és a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabályt, az általános adatvédelmi rendeletet és a folyamatban lévő kezdeményezéseket, például a digitális omnibusz csomagot és az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálatát. Összhangra törekszik továbbá az internetes digitális terek elszámoltathatóságának és megbízhatóságának biztosításáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslattal.

A digitális szabálykönyv és a fogyasztóvédelmi jogszabályok egymást kiegészítő alkalmazása átfogó és hatékony fogyasztóvédelmet biztosít[7]. Hozzájárulhat a hatékony jogérvényesítéshez ott, ahol a hatóságok együttműködnek a legmegfelelőbb jóvátétel alkalmazása érdekében[8].

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke. Az EUMSZ 114. cikke rendelkezik a jogszabályok közelítéséről, és a fogyasztóvédelem magas szintjének szavatolására kötelezi az EU-t annak érdekében, hogy az EUMSZ 26. cikkében előírtak szerint biztosítsa a belső piac működését. Az EUMSZ 169. cikke és az Alapjogi Charta (38. cikke) emlékeztet a magas szintű fogyasztóvédelem célkitűzésére, az EUMSZ 169. cikke pedig kifejezetten a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági érdekeinek védelmére hivatkozik.

A megfelelő jogalap az EUMSZ 114. cikke. A javaslat célja az áruk és szolgáltatások digitális piacokon történő, határokon átnyúló értékesítése előtt álló akadályok csökkentése a

[7] A digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály és a fogyasztóvédelmi jog egymást kiegészítő alkalmazására jó példát nyújtanak a Bizottságnak és a Fogyasztóvédelmi Együttműködési Hálózatnak a Temu és a Shein online piacterekkel kapcsolatos párhuzamos intézkedései. Ezekben az eljárásokban a Fogyasztóvédelmi Együttműködési Hálózat olyan fogyasztóvédelmi kérdésekkel foglalkozik, mint a hamis árengedmények, a nyomásgyakorlás az értékesítés során, a kényszerű játékosítás, a fogyasztók törvényes jogaira vonatkozó hiányzó és megtévesztő információk, a hamis értékelések és az elérhetőségek elrejtése.

[8] Lásd például: Reyna, A., „Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law” (Interdiszciplináris jogérvényesítés a versenyjogban és az adatvédelmi jogban) (2025).

2011/83/EU irányelv egyes szabályainak egyszerűsítése révén. Az egyszerűsítés a vállalkozások adminisztratív terheinek csökkentését, valamint a vállalkozások és a fogyasztók jogbiztonságának javítását szolgálja. A szakpolitikai terület az EUMSZ 4. cikke (2) bekezdésének a) és f) pontja értelmében megosztott hatáskörbe tartozik. Ezért alkalmazni kell a szubszidiaritás elvét, és a javaslat a 2. jegyzőkönyv szerinti szubszidiaritás-ellenőrzési mechanizmus hatálya alá tartozik.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

A fogyasztóvédelmi kérdések – különösen a digitális szférában – természetüknél fogva több tagállamot érintenek és rendszerszintűek, és az Unió-szerte működő digitális piacoktól erednek. A kezdeményezés hatásvizsgálatához a vállalkozások körében végzett felmérés válaszadóinak közel fele (48 %-uk; 1 232-ből 592 válaszadó) egyetértett vagy határozottan egyetértett azzal, hogy a harmonizált uniós szabályok hiánya korlátozza a tagállamokon átívelő méretezhetőséget, és több mint fele (azaz 52 %-uk, 1 235-ből 645 válaszadó) megerősítette, hogy az uniós jog nemzeti végrehajtásának különbségei akadályozzák a határon átnyúló kereskedelmet.

Az uniós szintű fellépés jelentős hozzáadott értéket képvisel. A célravezetőségi vizsgálat érdekében végzett célzott felmérések eredményeiből az derült ki, hogy konszenzus van azzal kapcsolatban, hogy a digitális területre vonatkozó harmonizált szabályok uniós hozzáadott értéket képviselnek az EU-n belüli kereskedők és fogyasztók számára. Az ezen irányelvben javasolt egyszerűsítési intézkedések csökkenteni fogják a vállalkozások, köztük a kkv-k adminisztratív terheit.

- **Arányosság**

A javaslat nem lépi túl a célkitűzései eléréséhez szükséges mértéket. Amint azt a hatásvizsgálati jelentés 6. szakasza ismerteti, a szakpolitikai alternatívák és a konkrét egyszerűsítési intézkedések értékelése azt is figyelembe vette, hogy az azokban szereplő intézkedések várhatóan arányosak-e. Ezek az intézkedések jelentik a legkisebb beavatkozással járó alternatívát, amely alkalmas a kitűzött cél elérésére, és ezért arányosak, amint azt a hatásvizsgálati jelentés 7.2. és 7.4. szakasza kifejti.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A 2011/83/EU és a 2002/58/EK irányelv módosítására irányuló javaslat irányelv formáját ölti.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A digitális méltányosságra vonatkozó uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok célravezetőségi vizsgálata a 2017–2023-as időszakra vonatkozóan értékelte a 2005/29/EK, a 2011/83/EU és a 93/13/EGK irányelvet a minőségi jogalkotás öt kritériuma alapján. A célravezetőségi vizsgálat következtetései az alábbiak szerint foglalhatók össze:

– Eredményesség: az irányelvek csak részben eredményesek, mivel a fogyasztói panaszok és károk mértéke továbbra is jelentős, a jogbizonytalanság és a joghézagok továbbra is léteznek, és fennáll a szabályozási széttagoltság és az elégtelen jogérvényesítés kockázata;

– Koherencia: következetes és egymás hatását kölcsönösen erősítő belső koherencia áll fenn, a külső koherencia pedig általában megvalósul más uniós jogszabályokkal való kiegészítő jelleg révén;

– Hatékonyság: szintén korlátozottan pozitív, mivel a költségek és hasznok társadalmi szinten kiegyensúlyozottak, és a megfelelési költségek nem tekinthetők magasnak, és az irányelvek jelentős előnyöket biztosítanak a fogyasztók, a kereskedők és a hatóságok számára, valamint az egyszerűsítésre alkalmas konkrét területek (pl. tájékoztatási kötelezettségek, elállási jog) esetében;

– Uniós hozzáadott érték: az uniós jogi keret mérsékelten vagy lényegesen jobb eredményeket hoz, mint amilyeneket a tagállamok egyénileg el tudtak volna érni;

– Relevancia: korlátozottan pozitív: A célkitűzések továbbra is rendkívül relevánsak, és a technológiasemleges biztonsági hálót nyújtó keret előnyöket biztosít. A különböző technológiai és piaci fejlemények hatással lesznek az adott célra való alkalmasságra, és azok a jövőben várhatóan gyorsabb ütemben fognak bekövetkezni (pl. a mesterséges intelligencia, az automatizálás és a személyre szabás növekvő használata). Más uniós jogszabályok alkalmazása hatással lesz a relevanciára.

• **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A minőségi jogalkotásra vonatkozó iránymutatásokkal összhangban kiterjedt konzultációkra került sor az érdekelt felek széles körű részvételének biztosítása érdekében.

A konzultációs tevékenységek a következőket foglalták magukban:

– Nyilvános konzultáció, amelynek keretében 2025. július 17. és 2025. október 24. között lehetett visszajelzést adni,

– Az „Ossza meg velünk véleményét!” portálon közzétett véleményezési felhívás, amely a nyilvános konzultációval párhuzamosan zajlott,

– A vállalkozások körében végzett kvantitatív felmérés,

– (15 éves és annál idősebb) fogyasztók körében végzett kvantitatív felmérés,

– (7–14 éves) gyermekek körében végzett kvantitatív felmérés,

– (15 éves és annál idősebb) fogyasztók körében végzett magatartási kísérletek,

– (12–17 éves) kiskorúak körében végzett magatartási kísérletek,

– (12–17 éves) kiskorúak körében végzett kvalitatív kutatás (fókuszcsoport-megbeszélések),

– Három célzott felmérés az alábbi érdekelt felek körében:

  • vállalkozói szövetségek,

  • fogyasztói szervezetek,

  • hatóságok.

– Célzott interjúk az érdekelt felekkel, köztük a vállalkozások, a vállalkozói szövetségek – így a kkv-k képviselői –, a fogyasztói szövetségek, a civil társadalmi szervezetek – többek között a gyermekeket, a fiatalokat és más veszélyeztetett csoportokat képviselő szervezetek – képviselőivel és tudományos szakemberekkel,

– Kerekasztal-megbeszélések a legfontosabb érdekelt felekkel konkrét témákban,

– Kiskorúak véleményének megkérdezése az új uniós gyermekrészvételi platformon keresztül,

– Végrehajtási párbeszéd a digitális környezetben érvényesülő fogyasztóvédelemről Michael McGrath biztossal 2025. július 15-én,

– Ifjúságpolitikai párbeszéd a digitális fogyasztóvédelmi rendeletről 2026. június 17–18-án,

– A vonatkozó tudományos szakirodalom, cikkek, szakpolitikai dokumentumok és online források másodelemzése.

Figyelembe vettük az online gyermekbiztonsággal foglalkozó különleges testület társelnökeinek 2026. július 13-án közzétett ajánlásait is.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációról szóló összegző jelentés szerepel a hatásvizsgálat 2. mellékletében. A nyilvános konzultációra vonatkozó tényszerű összefoglaló jelentést 2025. december 19-én tettük közzé[9].

A konzultációs tevékenységekből származó visszajelzések azt mutatták, hogy a fogyasztói oldalon az érdekelt felek szkeptikusak voltak azzal kapcsolatban, hogy az e javaslat hatálya alá tartozó egyszerűsítési intézkedések végrehajthatók-e a fogyasztóvédelem csökkentése nélkül, az üzleti érdekelt felek viszont amellett érveltek, hogy még további egyszerűsítésre van szükség.

• **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A Bizottság az alábbi forrásokra támaszkodott: a célravezetőségi vizsgálatot alátámasztó külső értékelő tanulmány, a digitális fogyasztóvédelmi rendeletet alátámasztó külső tanulmány, a hatóságok körében végzett felmérések, viselkedéskutatás, a fogyasztói körülmények eredménytáblája, a Közös Kutatóközpont munkája és független tudományos szakirodalom. A hatásvizsgálati jelentés mellékletei hivatkoznak az alátámasztó tanulmányokra.

• **Hatásvizsgálat**

Az előnyben részesített alternatíva ezen irányelvjavaslat és a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslat révén kerül megvalósításra. Mindkét javaslatot hatásvizsgálat támasztja alá, amelyről a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2026. július 3-án fenntartások mellett kedvező véleményt adott ki. A Szabályozói Ellenőrzési Testület észrevételeivel a végleges hatásvizsgálati jelentés foglalkozott.

Ez az irányelvjavaslat a hatásvizsgálati jelentés „6.7. Egyszerűsítés” című szakaszában szereplő következő egyszerűsítési intézkedéseket hajtja végre: i. a kereskedőknek nem kell szerződéskötést megelőző kötelező tájékoztatást nyújtaniuk az online digitális tartalomra vonatkozó szerződésektől való elállási jogról, ha ez a jog nem alkalmazandó, mivel a fogyasztó kifejezetten beleegyezik abba, hogy azonnali hozzáférést kapjon az online digitális tartalomhoz; ii. a digitális média (audio- és video) tartalomra irányuló előfizetések esetében a jelenlegi 14 napos elállási jog helyébe a szerződés az első hónapban való felmondásának joga lép, feltéve, hogy az adott hónapra vonatkozó teljes előfizetési díjat megfizetik (ahelyett, hogy minden fogyasztó esetében kiszámítanák a felmondásig nyújtott szolgáltatások értékét); és iii. az alkalmazáson belüli ismételt, csekély értékű vásárlások esetében csökkennek a tájékoztatási követelmények.

[9] Nyilvános konzultáció a digitális fogyasztóvédelmi rendeletről – Tényszerű összefoglaló jelentés, 2025. december.

A javaslat intézkedéseket tartalmaz továbbá az egymást átfedő követelmények megszüntetésére és az egyéb uniós jogszabályokkal való összhang biztosítására: i. törlésre kerül a 2011/83/EU irányelvnek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekben szereplő sötét megoldásokról szóló 16e. cikke, mivel a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslat horizontális módon kezeli a sötét megoldásokat; ii. megszüntetésre kerülnek a 2011/83/EU irányelvben foglalt, a fogyasztóknak a kereskedők által önkéntesen javasolt és más uniós jogszabályok hatálya alá tartozó elemekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó egyedi követelmények; iii. az uniós digitális szabálykönyvvel való összhang biztosítása érdekében megszüntetésre kerül a 2011/83/EU irányelvben a tagállamok számára az online piacterek szabályozására biztosított lehetőség; valamint iv. módosításra kerül a 2002/58/EK elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv kéretlen kereskedelmi kommunikációról szóló 13. cikke annak érdekében, hogy kizárja e rendelkezésnek az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti kommunikációra való alkalmazását, mivel azt a digitális fogyasztóvédelmi rendelet fogja szabályozni.

Összességében ez a kezdeményezés pozitívan fog hozzájárulni a REFIT céljaihoz. Bár a megtakarításokat nem lehetett minden esetben számszerűsíteni, ezek a tehercsökkentési intézkedések 10 év alatt várhatóan összesen 197,5 milliárd EUR megtakarítást eredményeznek.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a javaslat és a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslat REFIT-kezdeményezések. Az egyszerűsítési elemet ez az indokolás tárgyalja, míg a többi intézkedéssel a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslat indokolása foglalkozik.

Ezek a javaslatok olyan egységes szabályrendszert hoznak létre, amely valamennyi piaci szereplő számára nagyobb biztonságot nyújtana. A fogyasztók számára előnyösek lesznek az egyértelműbb, semlegesebb online döntések, a könnyebben érthető árképzés és az, hogy a digitális szolgáltatások igénylése, igénybevétele és az azokból való kilépés kevesebb súrlódással jár, ami növeli a bizalmat. A meglévő jogi és megfelelési kapacitásokkal rendelkező nagyvállalatoknak csupán újra kell kalibrálniuk a kialakítási szabványokat és a bevételszerzési stratégiákat, áttérve a jó hírnevet szem előtt tartó hosszabb távú modellekre, amelyek ugyan rövid távon csökkentik a rugalmasságot, de növelik a kiszámíthatóságot és mérséklik a jogérvényesítéssel kapcsolatos kockázatokat. Előfordulhat, hogy a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslatban foglalt intézkedések miatt a kkv-knek – az interfészek, folyamatok és dokumentáció újratervezésével kapcsolatos – kezdeti megfelelési terheket kell viselniük, ugyanakkor előnyös lehet számukra a terheknek az e javaslatban foglalt egyszerűsítési intézkedésekből adódó csökkenése. Emellett a kezdeti változtatásokat követően létrejövő egyszerűbb és átláthatóbb versenykörnyezet lehetővé teszi majd számukra, hogy a termékminőségre és az innovációra összpontosítsanak. Végezetül a jogalkalmazó hatóságok számára előnyösek lesznek az egyértelműbb szabályok és a korábbi megelőző beavatkozást lehetővé tévő eszközök, a tagállamok közötti egységesebb szabályozás és a hatékonyabb jogérvényesítés.

Összességében a javaslatok összeegyeztethetők az EU versenyképességi célkitűzéseivel. Nem idéznek elő rendszerszintű költség- vagy innovációs hátrányokat, és egyenlegüket tekintve egyértelműen előnyösek a kkv-k versenyképessége szempontjából, miközben az innovációt és a versenyt fenntarthatóbb és bizalmon alapuló piaci dinamikák felé terelik.

A javasolt egyszerűsítési intézkedések ismétlődő költségmegtakarításokat eredményeznek azáltal, hogy megszüntetik a felesleges tájékoztatási kötelezettségeket, egyszerűsítik az ismétlődő ügyleteket, és csökkentik a széttagolt vagy alacsony értékű megfelelési

követelményeket, anélkül, hogy veszélyeztetnék az erős fogyasztóvédelemre irányuló általános célkitűzéseket. Ezek a megtakarítások önmagukban szerény mértékűek, azonban strukturális jellegűek, és az idő múlásával halmozódnak, különösen a kkv-k és a nagy volumenű digitális vállalkozások esetében.

A javaslatok megfelelnek a digitális kor követelményeinek, és összhangban vannak az internet működésével. Úgy módosítják a hatályos uniós jogszabályokat, hogy új anyagi jogi fogyasztóvédelmi szabályokat vezetnek be, anélkül, hogy céljaik elérése érdekében adatok gyűjtését, feldolgozását, előállítását, cseréjét vagy megosztását tennék kötelezővé. Nem írják elő azt sem, hogy a vállalkozások konkrét technológiákat és megoldásokat fejlesszenek ki vagy használjanak. Végezetül nem teszik kötelezővé olyan speciális közszolgáltatások fejlesztését, amelyek megvalósításához digitális eszközökre lenne szükség.

- **Alapjogok**

A jelenlegi javaslatban szereplő egyszerűsítési intézkedések összeegyeztethetők a Charta 38. cikkével, mivel megőrzik a fogyasztóvédelem magas szintjét. Bár a digitális fogyasztóvédelmi rendeletre irányuló javaslatban foglalt egyes intézkedések korlátozhatják a vállalkozás szabadságát (a Charta 16. cikke), az e javaslatban foglalt intézkedések esetében ez nem így van.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A két javaslat nem jár humánerőforrás-bővítéssel vagy egyéb költségekkel a Bizottság számára, ezért nincs költségvetési vonzata. Mivel a javaslatnak nincs sem költségvetési hatása, sem digitális dimenziója, nem szükséges pénzügyi és digitális kimutatást készíteni.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat módosító irányelv formáját ölti. A tagállamoknak az irányelvet annak hatálybalépésétől számítva 12 hónapon belül át kell ültetniük, és a Themis adatbázison keresztül értesíteniük kell a Bizottságot a tagállami átültető intézkedésekről. A Bizottság készen áll arra, hogy technikai támogatást nyújtson a tagállamoknak az irányelv végrehajtásához.

A két javaslat célkitűzéseinek megvalósítása terén elért eredményeket a Bizottság (a hatásvizsgálatban felsorolt) alapmutatók segítségével fogja nyomon követni. A nyomonkövetési keret a végleges jogi és végrehajtási követelményeknek és határidőknek megfelelően további kiigazítás tárgya lesz.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat 1. cikke a 2011/83/EU irányelv módosításait tartalmazza.

Módosul a 2011/83/EU irányelv 2., 3., 5., 6., 6a., 8., 9., 11a., 12., 14., 16., 16a., 16e. és 29. cikke, valamint I. melléklete.

Konkrétan, pontosításra kerül, hogy amennyiben a fogyasztók a szerződés megkötése előtt azonnali hozzáférést kérnek a nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalomhoz, és ezáltal a 16. cikk első bekezdésének m) pontjában foglalt kivétel értelmében elveszítik a

szerződéstől való elállási jogukat, a kereskedők a szerződéskötést megelőzően nem kötelesek tájékoztatni a fogyasztókat az elállási jog meglétéről és feltételeiről.

A szolgáltatási szerződésnek minősülő, audio- és videotartalomra irányuló előfizetések esetében a fogyasztó az első hónapban felmondhatja a szerződést, feltéve, hogy megfizeti az egy hónapra vonatkozó teljes átlagos előfizetési díjat, amelyet a szerződés teljes időtartama alapján számítanak ki. Ez a szabály felváltja a fogyasztó azon kötelezettségét, hogy a szolgáltatási szerződésektől való elállásra vonatkozó jelenlegi szabályokkal összhangban az elállásig nyújtott szolgáltatások piaci értéke alapján ellentételezést nyújtson a szolgáltatónak.

A 2011/83/EU irányelv szerinti tájékoztatási kötelezettségek egyszerűsödnek abban az esetben, ha ugyanazon kereskedő egy meglévő digitális szolgáltatási szerződés keretében további mikroügyleteket kínál a fogyasztónak. Az ilyen mikroügyletek esetében ugyanis a kereskedőknek csak a lényeges jellemzőkre és az árra vonatkozó alapvető információkról kell tájékoztatniuk a fogyasztókat, anélkül, hogy ismét megadnák a statikus információkat, például a személyazonosságukat és az elérhetőségüket.

Törlésre kerülnek a kereskedő panaszkezelési módjára, az értékesítés utáni ügyfélszolgálatra, az értékesítés utáni szolgáltatásokra és a kereskedelmi garanciákra, a magatartási kódexekre, valamint – amennyiben a kereskedők biztosítanak ilyen lehetőségeket – a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások igénybevételére vonatkozó tájékoztatási követelmények.

Hatályát veszti a 2011/83/EU irányelvnek az elállási funkcióról szóló 11a. cikke, mivel ez a rendelkezés átkerült a digitális fogyasztóvédelmi rendeletbe.

Hatályát veszti a 2011/83/EU irányelv 16e. cikke, mivel a digitális fogyasztóvédelmi rendelet horizontális szabályokat vezet be a megtévesztő interfészkialakításra vonatkozóan, amelyek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre is alkalmazandók.

A javaslat 2. cikke módosítja a 2002/58/EK irányelvnek a kéretlen kereskedelmi kommunikációról szóló 13. cikkét annak érdekében, hogy kizárja e rendelkezésnek az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti kommunikációra való alkalmazását, mivel azt a digitális fogyasztóvédelmi rendelet fogja szabályozni.

2026/0357 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2011/83/EU és a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek egyes fogyasztóvédelmi szabályok egyszerűsítése tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[10],

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

(1) A digitális méltányosságra vonatkozó uniós fogyasztóvédelmi jogszabályok 2024. évi célravezetőségi vizsgálata feltárt némi egyszerűsítési és tehercsökkentési lehetőséget a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[11] kapcsolatban.

(2) A 2011/83/EU irányelv előírja a kereskedő számára, hogy a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötése előtt tájékoztassa a fogyasztót az elállási joggal kapcsolatos feltételekről, határidőről és eljárásokról, valamint bocsássa rendelkezésére az elállásinyilatkozat-mintát. A nem tárgyi adathordozón rögzített digitálistartalom-szolgáltatási szerződések esetében a fogyasztó elveszíti elállási jogát, ha a teljesítés megkezdődött, és amennyiben a szerződés fizetésre kötelezi a fogyasztót, ha a fogyasztó előzetesen kifejezett hozzájárulását adta a teljesítés megkezdéséhez, és tudomásul vette, hogy ezáltal elveszíti elállási jogát.

(3) Amennyiben a fogyasztó a szerződés megkötése előtt kinyilvánítja beleegyezését és tudomásulvételét, és a szerződés teljesítése közvetlenül a szerződés megkötését követően megkezdődik, egyértelművé kell tenni, hogy a kereskedőknek nem kell szerződéskötés előtti tájékoztatást adniuk az elállási jogról, és nem kell rendelkezésre bocsátaniuk az elállásinyilatkozat-mintát.

(4) A 2011/83/EU irányelvben a szolgáltatási szerződések – köztük a digitális szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések – tekintetében előírt elállási jogra vonatkozó szabályok lehetővé teszik, hogy a fogyasztók a szerződés teljesítésének megkezdését követően is gyakorolják elállási jogukat. Ilyen esetekben a kereskedő jogosult az elállási jog fogyasztó általi gyakorlását megelőzően nyújtott

[10] HL C ., , . o.

[11] Az Európai Parlament és a Tanács 2011/83/EU irányelve (2011. október 25.) a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

szolgáltatásokkal arányos összegre, amelyet a megállapított teljes ár alapján kell kiszámítani. Ezek az elállási jogra vonatkozó szabályok azokra az előfizetésekre is alkalmazandók, amelyek audio- és videotartalmakhoz való hozzáférést biztosítanak egy meghatározott időszakban, ha az említett előfizetések digitális szolgáltatásokra irányuló szerződésnek minősülnek, azaz ha olyan dinamikus jellegű tartalmat nyújtanak, amely túlmutat valamely konkrét digitális tartalom stabil és – adott esetben – folyamatos szolgáltatásán.

(5) A fogyasztó által fizetendő összeg kiszámítása minden esetben egyedi, ami további adminisztratív terhet ró a szolgáltatóra, és bizonytalanságot teremt a fogyasztók számára. Ezért a jogbiztonság biztosítása érdekében módosítani kell a 2011/83/EU irányelv elállási jogra vonatkozó szabályait az olyan digitális szolgáltatásokra vonatkozó szerződések esetében, amelyek audio- vagy videotartalmakhoz való hozzáférésre irányuló előfizetésből állnak, és amelyek teljesítése a 14 napos elállási jog lejárta előtt megkezdődik. Nevezetesen a fogyasztó számára lehetővé kell tenni, hogy a szerződés megkötésétől számított egy hónapon belül bármikor elálljon attól, feltéve, hogy havi előfizetések esetén megfizeti a kereskedőnek az egy hónapra járó összeget. Az egy hónapnál hosszabb előfizetések esetében ennek az összegnek meg kell felelnie a digitális szolgáltatás egy hónapra vonatkozó átlagárának, amelyet a szerződés teljes időtartamára vonatkozó teljes ár alapján kell kiszámítani, figyelembe véve az előfizetés alatti esetleges kedvezményre jogosító időszakokat. Mivel a szerződéstől elálló fogyasztó a szerződés teljes egyhónapos időszakát kifizeti, a kereskedőnek ezen időszak végéig továbbra is biztosítania kell a digitális szolgáltatást a fogyasztó számára.

(6) A digitális piacokon jelentősen nőtt a nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom megvásárlására irányuló digitális szolgáltatások – különösen videojátékok – keretében kötött mikroügyletek száma. Az ilyen digitális tartalom olyan további funkciókat és jellemzőket biztosít, amelyek szervesen kapcsolódnak a kereskedő által a fogyasztónak már korábban nyújtott digitális szolgáltatáshoz.

(7) Az ilyen kis értékű mikroügyletek esetében szükségtelen és aránytalan előírni a kereskedők számára, hogy adják meg a 2011/83/EU irányelvben meghatározott, teljes körű szerződéskötést megelőző tájékoztatást. Nem szükséges minden mikroügylet megkötése előtt megismételni például a kereskedő kilétére és elérhetőségére, a fizetési és a teljesítési módokra vagy az általános törvényes jogokra vonatkozó információkat, mivel ezeket az adott digitális szolgáltatásra vonatkozó szerződés megkötésekor már rendelkezésre bocsátották.

(8) Ezért helyénvaló mentesíteni az ilyen kis értékű mikroügyleteket a 2011/83/EU irányelvben meghatározott, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó számos követelmény alól, fenntartva ugyanakkor azt a követelményt, hogy a kereskedőknek tájékoztatniuk kell a fogyasztót a mikroügylet fő jellemzőiről és áráról. A mikroügyleteket kínáló kereskedőknek meg kell szerezniük a fogyasztó kifejezett hozzájárulását és tudomásulvételét azzal kapcsolatban, hogy elveszti az elállási jogot, ha a mikroügyletet haladéktalanul teljesítik.

(9) A 2011/83/EU irányelv a kereskedő panaszkezelési módjára, az értékesítés utáni ügyfélszolgálatra, az értékesítés utáni szolgáltatásokra és a kereskedelmi garanciákra, a magatartási kódexekre, valamint – ha rendelkezésre állnak ilyen lehetőségek – a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokra vonatkozó tájékoztatási követelményeket tartalmaz. Amikor a kereskedők termékeik népszerűsítése céljából önkéntesen kínálják ezeket a lehetőségeket, piaci alapú ösztönzők motiválják őket

arra, hogy tájékoztassák a fogyasztókat azok létezéséről és fő jellemzőikről anélkül, hogy jogszabályban kellene előírni az ilyen tájékoztatás nyújtását. E tájékoztatási követelmények némelyike átfedésben van más uniós jogszabályok hasonló követelményeivel is, nevezetesen a 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[12], amely konkrét tájékoztatási kötelezettségeket állapít meg a kereskedők számára a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások tekintetében, valamint az (EU) 2019/771 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel[13], amely meghatározza a kereskedelmi jótállásra vonatkozó tájékoztatási követelményeket. Ezért a szabályozási keret egyszerűsítése érdekében helyénvaló törölni ezeket a tájékoztatási követelményeket a 2011/83/EU irányelvből.

(10) A 2011/83/EU irányelv tiltja az online interfészek tisztességtelen kialakítását a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekben. Az (EU).../... rendelet [*kérjük, illesszék be a digitális fogyasztóvédelmi rendelet számát*] horizontális szabályokat vezet be az online interfészek tisztességtelen kialakítására vonatkozóan, amelyek a távollevők között kötött pénzügyi szolgáltatási szerződésekre is alkalmazandók. A szabályok átfedésének elkerülése érdekében a vonatkozó rendelkezést és az arra való hivatkozásokat el kell hagyni a 2011/83/EU irányelvből.

(11) A 2011/83/EU irányelv annak biztosítására kötelezi az online interfészen keresztüli szerződéskötést kínáló kereskedőket, hogy a fogyasztó online elállási funkció használatával is el tudjon állni a szerződéstől. Az (EU).../... rendelet [*kérjük, illesszék be a digitális fogyasztóvédelmi rendelet számát*] horizontális szabályokat vezet be az interfészek tisztességes kialakítására vonatkozóan, beleértve a kereskedők azon kötelezettségét, hogy online funkciót biztosítsanak az elállási jog gyakorlásához és a szerződés felmondásához. A szabályok átfedésének elkerülése érdekében az elállási funkcióra vonatkozó rendelkezést és az arra való hivatkozásokat el kell hagyni a 2011/83/EU irányelvből.

(12) A 2011/83/EU irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy további tájékoztatási követelményeket írjanak elő az online piacteret üzemeltető szolgáltatók számára. Az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet[14] teljes mértékben harmonizált horizontális tájékoztatási követelményeket határoz meg az online piacteret üzemeltető szolgáltatók számára. Az említett rendelet értelmében a tagállamok nem fogadhatnak el és nem tarthatnak fenn további nemzeti követelményeket a rendelet hatálya alá tartozó kérdésekre vonatkozóan. A koherencia biztosítása érdekében a vonatkozó rendelkezést és az arra való hivatkozásokat el kell hagyni a 2011/83/EU irányelvből.

(13) A 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[15] védi az elektronikus hírközlési szolgáltatások előfizetőit és felhasználóit a közvetlen üzletszerzési célú, kéretlen

---

12 Az Európai Parlament és a Tanács 2013/11/EU irányelve (2013. május 21.) a fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról (fogyasztói alternatív vitarendezési irányelv) (HL L 165., 2013.6.18., 63. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/771 irányelve (2019. május 20.) az áruk adásvételére irányuló szerződések egyes vonatkozásairól, az (EU) 2017/2394 rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról, valamint az 1999/44/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2019.5.22., 28. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (Elektronikus

kommunikációtól. Ez a védelem rendkívül fontos a fogyasztók számára, és beépül az (EU) [*kérjük, illesszék be a digitális fogyasztóvédelmi rendelet számát*] rendeletbe. A digitális fogyasztóvédelmi rendeletben és a 2002/58/EK irányelvben foglalt szabályok átfedésének elkerülése érdekében módosítani kell a 2002/58/EK irányelvet, hogy az kizárja az irányelv kéretlen kommunikációra vonatkozó szabályainak alkalmazását az üzleti vállalkozások és a fogyasztók közötti kapcsolatokban.

(14) A 2011/83/EU és a 2002/58/EK irányelvet tehát ennek megfelelően módosítani kell.

(15) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az uniós fogyasztóvédelmi jog egyszerűsítését a tagállamok külön-külön nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a probléma egész Unióra kiterjedő jellege miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2011/83/EU irányelv módosításai

A 2011/83/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

(a) a 12. pont helyébe a következő szöveg lép:

„12. »pénzügyi szolgáltatás«: bármely banki, hitel-, biztosítási, magán-nyugdíjpénztári, befektetési vagy fizetéssel kapcsolatos szolgáltatás, beleértve a kriptoeszköz-szolgáltatásokat;”

(b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„22. »mikroügylet«: nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szolgáltatására irányuló olyan szerződés:

a) amelyet ugyanazon kereskedő és ugyanazon fogyasztó között már meglévő digitális szolgáltatási szerződés keretében kötnek meg;

b) amely további tartalom vagy funkciók biztosítása révén szervesen kapcsolódik az adott digitális szolgáltatás teljesítéséhez; valamint

c) amely esetében a fogyasztó által fizetendő összeg nem haladja meg az 50 EUR-t vagy a kereskedő által használt virtuális pénznemben kifejezett, azzal egyenértékű összeget.”;

2. a 3. cikk (1b) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A kereskedők és fogyasztók által, távollevők között kötött, pénzügyi szolgáltatások nyújtására irányuló szerződések esetében kizárólag az 1. és a 2. cikk, a 3. cikk (2), (5) és (6) bekezdése, a 4. cikk, a 6a. cikk, a 8. cikk (6) bekezdése, a 16a–16d. cikk, a 19. cikk, a 21–23. cikk, a 24. cikk (1) és (6) bekezdése, a 25–27. cikk és a 29. cikk alkalmazandó.”

---

hírközlési adatvédelmi irányelv) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

3. az 5. cikk (1) bekezdésének ec) pontját el kell hagyni;

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

(a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a g) és a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) a fizetés, a szállítás – beleértve adott esetben a környezetbarát szállítási lehetőségeket – és a teljesítés feltételei, az a határidő, amelyen belül a kereskedő vállalja, hogy leszállítja az árut vagy teljesíti a szolgáltatást;

h) elállási jog megléte esetén az említett jog gyakorlásának a 11. cikk (1) bekezdése szerinti feltételei, határideje és a vonatkozó eljárások, valamint az I. melléklet B. részében meghatározott elállásinyilatkozat-minta, és adott esetben az (EU).../... európai parlamenti és tanácsi rendelet* [a *digitális fogyasztóvédelmi rendeletszáma*] [*az elállási funkcióról szóló cikk száma*] cikkében említett elállási funkció meglétére és fellelhetőségére vonatkozó információk, kivéve, ha a nem tárgyi adathordozón rögzített digitális tartalom szolgáltatására vonatkozó szerződés megkötése előtt a fogyasztó beleegyezett abba, hogy a szerződés teljesítése a 16. cikk első bekezdésének m) pontjával összhangban a szerződés megkötését követően azonnal megkezdődjön.”

---

* Az Európai Parlament és Tanács (EU) …/… rendelete (…) … (HL …, ELI:...).”;

ii. a j) pont helyébe a következő szöveg lép:

„j) arról, hogy a fogyasztó a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően köteles megtéríteni a kereskedő észszerű költségeit, ha a 7. cikk (3) bekezdése vagy a 8. cikk (8) bekezdése szerinti kérelem benyújtását követően gyakorolja elállási jogát, vagy, audio- és videotartalmakhoz való hozzáférésre irányuló előfizetésből álló digitális szolgáltatásokra vonatkozó szerződés esetében, ha a fogyasztó a 9. cikk (1b) bekezdése szerinti elállási jogát gyakorolja, köteles megtéríteni a kereskedőnek a szolgáltatás egy hónapra vonatkozó, a szerződés teljes időtartama alapján kiszámított átlagárát;”;

iii. az m), n) és t) pontot el kell hagyni;

iv. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve, a mikroügyletek esetében a kereskedő a fogyasztó rendelkezésére bocsátja az első albekezdés a) és e) pontjában említett információkat.”

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az e cikk (1) bekezdésének h), i) és j) pontjában említett információt az I. melléklet A. részében meghatározott elállási mintatájékoztató útján is meg lehet adni. A kereskedő teljesíti az e cikk (1) bekezdésének h), i) és j) pontjában meghatározott tájékoztatási követelményeket, ha a fogyasztó rendelkezésére bocsátja e tájékoztató megfelelően kitöltött példányát. Az I. melléklet A. részében meghatározott elállási mintatájékoztatóban szereplő 14 napos elállási időszakra vonatkozó hivatkozásokat 30 napos elállási időszakra vonatkozó hivatkozások váltják fel, amennyiben a tagállamok a 9. cikk (1a) bekezdésével összhangban szabályokat fogadtak el, vagy egy hónapos elállási időszakra való hivatkozások váltják fel a 9. cikk (1b)

bekezdésében említett olyan digitális szolgáltatásokra vonatkozó szerződések esetében, amelyek egy meghatározott időszakban audio- és videotartalmakhoz való hozzáférést biztosító előfizetésből állnak.”;

5. a 6a. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;

6. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha az elektronikus úton megkötendő, távollevők közötti szerződés fizetési kötelezettséget keletkeztet a fogyasztó számára, a kereskedő egyértelműen és jól látható módon, valamint közvetlenül a megrendelés fogyasztó általi megtétele előtt felhívja a fogyasztó figyelmét a 6. cikk (1) bekezdésének a), e), la), o) és p) pontjában előírt információkra, mikroügyletek esetében pedig a 6. cikk (1) bekezdésének a) és e) pontjában előírt információkra”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ha a szerződést olyan távközlő eszköz alkalmazásával kötik meg, amelyen az információk megjelenítésére korlátozott hely vagy idő áll rendelkezésre, az ilyen szerződés megkötése előtt a kereskedő az alkalmazott eszköz útján közli legalább a 6. cikk (1) bekezdésének a), b), e), h) és o) pontjában foglalt, szerződéskötést megelőző információkat, a h) pontban említett és az I. melléklet B. részében meghatározott elállásinyilakozat-minta kivételével. A 6. cikk (1) bekezdésében említett további információkat, köztük az elállásinyilatkozat-mintát a kereskedő megfelelő módon, e cikk (1) bekezdésével összhangban bocsátja a fogyasztó rendelkezésére. Mikroügyletek esetében a kereskedő a szerződés megkötése előtt ilyen távközlő eszköz útján közli a 6. cikk (1) bekezdésének a) és e) pontjában meghatározott információkat.”;

c) a (7) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A kereskedő a távollevők közötti szerződés megkötését követően – észszerű időn belül, de legkésőbb az áruk leszállításának időpontjában vagy a szolgáltatás teljesítésének megkezdésekor vagy a nem tartós adathordozón rögzített digitális tartalom szolgáltatásakor – tartós adathordozón visszaigazolást ad a fogyasztónak a megkötött szerződésről. Az említett visszaigazolás tartalmazza:”;

7. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk az (1a) bekezdést követően a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1b) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az audio- és videotartalmakhoz egy adott időszakban való hozzáférésre irányuló előfizetésből álló digitális szolgáltatásokra vonatkozó szerződés esetében, amennyiben a fogyasztó kifejezetten kérte, hogy a szerződés teljesítése közvetlenül a szerződés megkötését követően kezdődjön meg, a fogyasztó egy hónapon belül indoklás nélkül elállhat a távollevők között vagy az üzlethelyiségen kívül kötött szerződéstől, anélkül, hogy a 14. cikkben előírtakon kívül más költség terhelné.”;

b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 10. cikk sérelme nélkül az e cikk (1) bekezdésében említett elállási időszak az alábbiaktól számított 14 nap vagy – amennyiben a tagállamok az e cikk (1a) bekezdésével összhangban szabályokat fogadtak el – 30 nap, vagy az e cikk (1b) bekezdésében említett szerződések esetében egy hónap elteltével jár le:”;

8. A 11a. cikket el kell hagyni;

9. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Az elállás joghatásai

(1) Az elállási jog gyakorlása megszünteti a felek kötelezettségeit:

a) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés teljesítésére vonatkozóan; vagy

b) a távollevők között vagy üzlethelyiségen kívül kötött szerződés megkötésére vonatkozóan, amennyiben a fogyasztó tette az ajánlatot.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben a fogyasztó a 9. cikk (1b) bekezdése alapján gyakorolja az audio- és videotartalmakhoz egy adott időszakban való hozzáférésre irányuló előfizetésből álló digitális szolgáltatásokra vonatkozó szerződéstől való elállás jogát, a kereskedő a szerződést a kezdeti egy hónapos időszak végéig teljesíti.”;

10. a 14. cikk szövege a (3) bekezdés után a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) E cikk (2a) és (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben a fogyasztó a 9. cikk (1b) bekezdése alapján gyakorolja az audio- és videotartalmakhoz egy adott időszakban való hozzáférésre irányuló előfizetésből álló digitális szolgáltatási szerződéstől való elállás jogát, a fogyasztó megtéríti a kereskedőnek egy hónapi szolgáltatásnak a szerződésben rögzített és a szerződés teljes időtartalma alapján kiszámított átlagárát.”;

11. a 16a. cikk (1) bekezdésének s) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„s) az elállási jognak a 16b. cikk (1) bekezdésével összhangban történő gyakorlására vonatkozó gyakorlati utasítások és eljárások, feltüntetve többek között a kereskedő telefonszámát és e-mail-címét vagy az elállási nyilatkozat megküldése szempontjából releváns egyéb kommunikációs eszközök részleteit, valamint – online interfészen keresztül kötött pénzügyi szolgáltatási szerződések esetében – az (EU) .../... rendelet [*a digitális fogyasztóvédelmi rendelet száma*] [*az elállási funkcióról szóló cikk száma*] cikkében említett elállási funkció meglétére és fellelhetőségére vonatkozó információkat.”;

12. a 16e. cikket el kell hagyni;

13. a 29. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben valamely tagállam él a 3. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (7) bekezdésében, a 6. cikk (8) bekezdésében, a 7. cikk (4) bekezdésében, a 8. cikk (6) bekezdésében, a 9. cikk (1a) és (3) bekezdésében, a 16. cikk második és harmadik bekezdésében, a 16a. cikk (2) és (9) bekezdésében, a 16b. cikk (7) bekezdésében foglalt szabályozási lehetőségek bármelyikével, arról, valamint a későbbi változásokról 2025. december 19-ig tájékoztatja a Bizottságot.”.

14. Az I. melléklet A. részében a „Kiegészítési útmutató” [6.] pontja helyébe a következő szöveg lép:

„[6.] Szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szerződések, illetve víz, gáz vagy villamos energia szolgáltatására vonatkozó, azokat nem korlátozott térfogatban vagy meghatározott mennyiségben értékesítésre kínáló szerződések, távfűtés szolgáltatására vonatkozó szerződések vagy nem tárgyi adathordozón rögzített

digitális tartalom szállítására vonatkozó szerződések esetében az alábbi szöveget illessze be: »Ha Ön azt kérte, hogy az elállási időszakon belül kezdődjön meg a szolgáltatásnyújtás/a víz/gáz/villamos energia/távfűtés szolgáltatása [*nem kívánt törlendő*], akkor Önnek ki kell fizetnie számunkra a szerződésben meghatározott szolgáltatások összességéhez arányosan viszonyuló, az e szerződéstől való elállása velünk való közlésének időpontjáig arányosan teljesített szolgáltatásért járó összeget/akkor Önnek ki kell fizetnie számunkra előfizetésének egy havi átlagos díját [*a nem kívánt rész törlendő*].«”

2. cikk

A 2002/58/EK irányelv módosításai

A 13. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ez a cikk nem alkalmazandó azokra a kereskedőkre, akik közvetlen üzletszerzési célú, kéretlen kommunikációt intéznek fogyasztóknak minősülő felhasználókhoz vagy előfizetőkhöz.”

3. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb [a hatálybalépéstől számított 12 hónap]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A rendelkezéseket [a hatálybalépéstől számított 12 hónap]-tól/-től alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*